

Op de loop voor Azië

(December 2004)

Vroeger was eb en vloed strak geregeld door de aantrekkingskracht van zon en maan. Nu heb je tsunami's, een woord waarvan ik tot tweede kerstdag het bestaan niet kende. Zelfs de spellingscontrole laat in de rode kleur van het gevaar, een golfje zien onder dit allesverwoestende woord. De zee ebt weg, om daarna met een aanloop een oppervlakte in Azië, waar ons kleine landje honderden keren in past, te verwoesten en laat verzwelgen in de golven van de nietsontziende zee. Met een snelheid van 900 kilometer per uur raast het vernietigende water over delen van India, Sri Lanka en Indonesië. Zelfs de oostelijke kuststrook van Afrika (Kenia en Somalië) is getroffen. Dit alles door één zeebeving en één golf.

HOEVEEL RAMPEN
ZIJN ER NODIG

OM DE MENSHEID
TE VERENIGEN

Loeje

Duizenden kilometers verderop staan wij. We hebben ons met kerst volgevreten met zalm en kalkoen. We bewonderen de cadeautjes die onder de boom lagen. Het handtandpoetswerk zijn we verleerd, dus pakten we groots uit met een tandenborstel die werkt op een accu! Een oprecht dank-je-wel stamelen we richting de gulle gever. Het ultraplatte plasmascherm dat sinds het Europees Kampioenschap Voetbal onze eigen diepgang symboliseert, staat op oudejaarsavond afgestemd op grappenmakend cabaret. We bijten in de oliebol die we zelf zijn: vet en rond. Met oudjaar spelen we met vuurwerk. Knappertjes, waar we maar liefst twee uur voor in polonaise hebben gestaan. Het is gezellig druk bij het met sprinklers toegeruste commerciële afgiftepunt. Op de drempel van het ene naar het andere jaar schieten we in de dichte mist voor 50 miljoen de lucht in. Het geld gaat letterlijk in rook op. Een onverschillige lontfikker zegt niets te geven aan Azië omdat het toch als kruitdampen ergens blijft hangen. Met een bruisend glas champagne in de klauwen, klinken en drinken we op het nieuwe jaar. Proost, het gaat ons allen goed!

Dáár hebben de mensen niets meer en zitten overal zonder. Zonder familie, zonder huis en haard, zonder voedsel, zonder medicijnen, zonder infrastructuur, zonder..... Een kuil in het zandstrand waar een vette westerling in lag, is verder uitgediept en dient als massagraf en wordt met zand bedekt. Honderd meter verderop wordt een nieuwe kuil gegraven.....

Ongeveer 250 kilometer van het deels weggevaagde Bhuket ligt onze eigen minister van Binnenlandse Zaken, Johan Remkes te zonnebaden en laat zich door een Thaise schone nog eens insmeren. Meneer Remkes verklaart met droge ogen 'ze liever niet voor de voeten te lopen'. Gerrit Jan Wolffensperger, ook in eerste instantie als vakantievierder aangekomen, steekt bewonderenswaardig de handen uit de mouwen en begraaft aanspoelende lichamen en verbindt open wonden voor zover mogelijk. Een ieder doet dus hetgeen hem goed dunkt... De vraag is echter: wat doen wij? Gireren we ons schuldgevoel en onze leegte in onze ziel weg middels een donatie via het internet en wentelen we ons even in het bad van de genoegzaamheid van het gulle geven? Het is wel het minste wat we kunnen doen. De tussenstand op giro 555 is ten tijde dat ik dit schrijf 112 miljoen euro. Een alarmerend getal 1-1-2, daar redt je levens mee! Een medewerker van de Samenwerkende Hulporganisaties kirt enthousiast dat deze stand fantastisch is. Niet eerder werd er bij een nationale hulpactie in Nederland in zo'n korte tijd, zoveel geld ingezameld. Wij slaan onszelf trots op de borst. Wij zijn goed begonnen, na een jaar waarin de kloof tussen wij en zij groeide. Nu zijn wij en zij, samen WIJ. Deze ramp vult het wak van de saamhorigheid. Geweldig, 112 miljoen euro!!dat is per inwoner vier bier, een collectieve fooi..... Mijn golf van enthousiasme ebt als een zee van water weg. Een vloek kan ik ternauwernood onderdrukken. Een meter bier aan geld is toch wel het minste wat we kunnen missen?

Maar hoe krijgen we dit met zijn allen voor elkaar? Wat kunnen wij lopertjes, concreet doen voor de zwaargetroffenen in het rampgebied? Strikken we de veters en hollen we vluchtend weg? Gaan we op de loop om de triestigheid van de actualiteit te ontlopen? Dat is niet erg dapper, laf wellicht, maar misschien moeten we het toch maar doen. Velen lopen regelmatig een trainingsrondje, een loopje van hier naar daar of van daar naar hier. Soms zelfs een wedstrijdje. Laten we deze maand collectief onze trainings- en wedstrijdkilometers opschrijven en deze met 5,55 cent vermenigvuldigen. Die opbrengst in centen storten we aan het eind van de komende maand collectief naar gironummer Vijf Vijf Vijf. Het is wellicht niet veel, maar beetje bij beetje, zweetdruppel voor zweetdruppel creëren we hiermee een zee van geld voor de mensen in die barre nood in Azië. Loop met een goed gevoel, loop mee!

GIRO 555

**EINDELIJK DE KANS
OM DE WELVAART
EERLIJK
TE VERDELEN**

Loesje